

De Onze-Lieve-Vrouw Opdrachtkerk in Okegem

De Onze-Lieve-Vrouw Opdrachtkerk werd in 1842 in neoclassicistische stijl opgetrokken. Van de vroeggotische kerk uit de 13de eeuw is enkel de toren overgebleven, die bij de heropbouw werd geïntegreerd in de westgevel.

De bevolkingsaangroei aan het begin van de 20ste eeuw maakte een vergroting van de kerk noodzakelijk: in 1905-1906 werd het schip met een travee verlengd en werden een nieuw koor en twee sacristieën bijgebouwd. De huidige kerk, gebouwd in zand- en baksteen, is dus het resultaat van vele verbouwingen. Van het kerkhof dat zich vroeger rondom de kerk bevond, bleef niets over... of toch? We vinden inderdaad in twee van de vier gevels een aantal grafplaten. Voor het overige zijn parkeerplaatsen en wat groen gekomen op de rustplaats der doden. De kerkomgeving is sinds begin jaren 1960 dan ook enorm veranderd, en nu staat de kerk op haar eigen "eilandje", omringd door drie straten.

Kijk even omhoog vóór je de kerk binnengaat: vanuit een nis word je begroet door Sint-Antonius met varken. Met deze heilige worden we meermaals geconfronteerd in Okegem, en toch is hij niet de patroonheilige van de parochie...

Het varken van Sint-Antonius...

In de 11de eeuw ontstond in Frankrijk de lekenorde van de Sint-Antoniusbroeders, die zich toelagde op de verpleging van zieken. Om die zieken eten te verschaffen, kweekte de orde varkens die gevoed werden door de omwonenden. Als vergoeding voor hun verpleging mochten de ordeleden als enigen hun varkens vrij laten rondlopen in de dorpen. Deze dieren droegen een belletje om hun nek om aan te geven dat zij van de verpleegorde waren. Op de naamdag van Antonius werden ze echter geslacht en werd het vlees onder de armen verdeeld. Aan dit gebruik heeft Antonius zijn bijnaam "Antonius met het varken" te danken. Op afbeeldingen zien we hem vaak met een varkentje aan zijn voeten. Andere vaak afgebeelde attributen zijn een boek, een abtstaf, een duivelsfiguur of een draak, een raaf, een kruisbeeld of een rozenkrans.

Het kerkinterieur is vrij eenvoudig, maar stemmig, met overwegend neoclassicistisch 19de-eeuws meubilair. Vermeldenswaard is het orgel, sinds 1974 beschermd, van de Ninoofse orgelbouwer Anneessens, en zeker ook het schilderij (al zou het een kopie zijn van het oorspronkelijke doek) "Onze-Lieve-Vrouw schenkt de rozenkrans aan Sint-Dominicus", toegeschreven aan Gaspar de Crayer, één van de vermaardste barokschilders, maar veel minder bekend dan de grote Rubens. Het moderne, grote bronzen Christusbeeld boven het altaar kwam er in 1973. Het pronkstuk is het Mariabeeld "onder zilveren troonhemel", het oudste beeld in de kerk. Pas sinds 1998 staat het permanent uitgesteld, tot grote fierheid van de pastoor en de parochianen. Enkele maanden later sloeg het noodlot echter toe, en gingen stoutmoedige dieven met het kindje Jezus, op Maria's arm, aan de haal.